

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (judecător M. Murguleț)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători A. Panov, M. Anton și V. Cotorobai)

DECIZIE

30 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:
președintele ședinței
judecători

Iuliana Oprea
Victor Burduh
Mariana Pitic
Nina Vascan
Luiza Gafton

examinând recursurile declarate de Ministerul Justiției și de executorul judecătoresc Miron Iacob,

în cauza civilă în procedura contenciosului administrativ la cererea de chemare în judecată înaintată de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești împotriva Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Miron Iacob, cu privire la anularea deciziei Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești și obligarea Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești de a reexamina actul de sesizare,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești; s-a casat parțial hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 28 martie 2017; și s-a emis o nouă hotărâre,

C O N S T A T Ă :

La 30 ianuarie 2017 Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Miron Iacob (f.d. 3-6), solicitând: (1) anularea deciziei Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești de pe lângă Ministerul Justiției din 24 martie 2016; și (2) obligarea Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești de a reexamina actul de sesizare formulat prin hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 7 din 28 ianuarie 2016.

În motivarea acțiunii, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a

relatat că: (1) la 15 ianuarie 2016 a recepționat cererea consilierului în Consiliul municipal Chișinău, Vartanian Gaik, înregistrată sub nr. 25; (2) la 18 ianuarie 2016 a recepționat plângerea lui Arapu Roman, înregistrată sub nr. A-6; (3) la 18 ianuarie 2016 a recepționat cererea Centrului Național Anticorupție, înregistrată sub nr. 33; și (4) la 22 ianuarie 2016 a recepționat cererea Primăriei mun. Chișinău, înregistrată sub nr. 55.

A arătat că în aceste comunicări se semnaleză comiterea de către executorul judecătoresc Miron Iacob a unor acțiuni ilegale în legătură cu exercitarea activității sale profesionale.

A indicat că la 18 ianuarie 2016 Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești a emis hotărârea nr. 1, prin care a acordat executorului judecătoresc Miron Iacob un termen de până la data de 21 ianuarie 2016 pentru prezentarea informației privind procedurile de executare în cauză, invitându-l la următoarea ședință a Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești.

A afirmat că la 19 ianuarie 2016 a expedit hotărârea dată executorului judecătoresc Miron Iacob prin intermediul poștei electronice, dar acesta nu a oferit informația solicitată și nu s-a prezentat la ședința Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești din 28 ianuarie 2016.

A precizat că în conformitate cu pct. 6 din hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 10 din 25 decembrie 2010, toate informațiile expediate la adresa electronică a executorului judecătoresc, care a fost comunicată Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, se consideră a fi recepționate și nu urmează a fi comunicate în alt mod.

De asemenea, a invocat că, conform pct. 1 din hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 9 din 09 iulie 2013, tergiversarea prezentării informațiilor solicitate de colaboratorii Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, se califică drept abatere disciplinară.

A susținut că la 21 ianuarie 2016 executorul judecătoresc Miron Iacob a expedit, prin intermediul poștei electronice, o cerere în adresa Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, solicitând acordarea a două zile suplimentare pentru executarea hotărârii nr. 1 din 18 ianuarie 2016, afirmând că în perioada 13 ianuarie 2016 – 21 ianuarie 2016 s-a aflat în concediu medical.

În același timp, a punctat că executorul judecătoresc Miron Iacob a întreat dacă urmează să prezinte procedura de executare și rapoartele aferente, ori doar anumite acte de executare.

A declarat că la 26 ianuarie 2016 Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești l-a informat, prin intermediul poștei electronice, pe executorul judecătoresc Miron Iacob despre acordarea unui termen de până la data de 27 ianuarie 2016, ora 11.00, pentru a prezenta procedura de executare în original.

A semnalat că la 28 ianuarie 2016 executorul judecătoresc Miron Iacob a expedit Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, prin intermediul poștei electronice, doar ultima filă din nota sa informativă privind procedura de executare.

A raportat că la 29 ianuarie 2016 acesta a expedit, prin trimitere poștală,

varianta integrală a notei sale informative în adresa Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, care a recepționat-o la 01 februarie 2016.

A specificat că până la data declanșării acțiunii, executorul judecătoresc Miron Iacob nu a prezentat procedura de executare în original.

A evidențiat că acțiunile pretins ilegale ale executorului judecătoresc Miron Iacob privesc organizarea unei licitații care ar fi cauzat un prejudiciu de proporții mun. Chișinău, iar tentativele Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești de a verifica aceste acțiuni au fost întreprinse imediat după desfășurarea licitației.

A opinat că în cazul în care executorul judecătoresc Miron Iacob ar fi cooperat cu Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, prejudiciul cauzat mun. Chișinău ar fi evitat.

În acest fel, a susținut că executorul judecătoresc Miron Iacob a săvârșit abaterea disciplinară prevăzută la art. 21 alin. (2) lit. g) Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești.

A reliefat că prin decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești de pe lângă Ministerul Justiției din 24 martie 2016, s-a respins ca neîntemeiată sesizarea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești privind abaterea disciplinară comisă de executorul judecătoresc Miron Iacob.

A menționat că potrivit pct. 47 lit. g) din Regulamentul de activitate al Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, aprobat prin Ordinul Ministerului Justiției nr. 75 din 09 martie 2011, Decizia privind rezultatele examinării abaterii disciplinare trebuie să conțină motivarea, cu indicarea expresă a normelor legale pe care se întemeiază.

A notat că decizia contestată nu cuprinde motivarea faptului că în acțiunile executorului judecătoresc Miron Iacob lipsesc elementele constitutive ale abaterii disciplinare, și nici indicarea expresă a normelor legale pe care se întemeiază această concluzie.

A subliniat că în conformitate cu art. 40 alin. (3) lit. a) Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești, are atribuția de supraveghere a activității executorilor judecătorești vizând îndeplinirea obligațiilor profesionale ce le revin și respectarea eticii profesionale.

În ședința de judecată din 16 martie 2017, reprezentantul executorului judecătoresc Miron Iacob, avocatul Tihon Vitalie, a depus o cerere (f.d. 34-35; 50-51), solicitând compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 28 martie 2017 (f.d. 54; 57-62), (1) s-a respins acțiunea ca tardivă; și (2) s-a respins ca neîntemeiată cererea executorului judecătoresc Miron Iacob, înaintată prin intermediul avocatului Tihon Vitalie, privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică.

La 03 aprilie 2017 Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a depus o cerere de apel nemotivată împotriva hotărârii primei instanțe (f.d. 56), iar la 21 iunie 2017 a depus cererea de apel motivată (f.d. 67-70), solicitând: (1) casarea hotărârii primei instanțe în partea ce se referă la respingerea acțiunii ca tardivă; și

(2) emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral acțiunea.

În ședința de judecată din 23 noiembrie 2017, reprezentantul executorului judecătoresc Miron Iacob, avocatul Tihon Vitalie, a depus o cerere (f.d. 83; 87-88), solicitând compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4 000 lei, suportate în apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017 (f.d. 89; 90-97), s-a admis apelul declarat de Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești; s-a casat hotărârea primei instanțe în partea respingerii acțiunii ca tardivă; și s-a emis o nouă hotărâre, prin care: (1) s-a admis integral acțiunea; (2) s-a anulat decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești de pe lângă Ministerul Justiției din 24 martie 2016; și (3) s-a obligat Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești de a reexamina actul de sesizare formulat prin hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 7 din 28 ianuarie 2016, iar în rest, s-a menținut hotărârea primei instanțe.

La 08 februarie 2018 Ministerul Justiției a depus o cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel (f.d. 100-102), solicitând: (1) casarea acesteia; și (2) pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă acțiunea.

În motivarea recursului, Ministerul Justiției a invocat că instanța de apel a interpretat și a aplicat în mod eronat prevederile art. 21 Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești.

A evidențiat că prin hotărârile nr. 1 din 18 ianuarie 2016 și nr. 7 din 28 ianuarie 2016, Consiliul Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești a solicitat executorului judecătoresc Miron Iacob prezentarea unor informații, și nu originalul procedurii de executare, cerință căreia acesta s-a conformat.

A indicat că, conform art. 6 alin. (1)-(2) Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești, executorul judecătoresc este independent în activitatea sa și se supune numai legii, iar orice imixtiune în activitatea de executare a documentelor executorii este inadmisibilă și atrage răspundere în condițiile legii.

De asemenea, a făcut trimitere la pct. 35 din Regulamentul de activitate al Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, aprobat prin Ordinul Ministerului Justiției nr. 75 din 09 martie 2011, potrivit căruia, Colegiul nu va examina solicitările care țin de competența instanței de judecată, de competența altor organe și instituții sau care nu întrunesc prevederile art. 21 din Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești.

La 19 februarie 2018 executorul judecătoresc Miron Iacob a depus o cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel (f.d. 105-106), solicitând: (1) casarea parțială a hotărârii primei instanțe și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă integral cererea sa de compensare a cheltuielilor de asistență juridică; și (2) casarea integrală a deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să-i fie compensate cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3 000 lei, suportate în faza apelului.

În motivarea recursului, executorul judecătoresc Miron Iacob a semnalat că în conformitate cu art. 24 alin. (7) Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind

executorii judecătorești, decizia Colegiului disciplinar poate fi contestată, fără a fi necesară procedura prealabilă, în termen de 30 de zile de la comunicare.

În aceeași ordine de idei, a menționat că, conform art. 271 Cod civil, acțiunea privind apărarea dreptului încălcat se respinge în temeiul expirării termenului de prescripție extinctivă numai la cererea persoanei în a cărei favoare a curs prescripția, depusă pînă la încheierea dezbaterilor în fond.

A criticat admiterea de către instanța de apel a probei pe care a prezentat-o Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești, și anume a extrasului din registrul său intern, în combaterea argumentului privind tardivitatea acțiunii, prin ce a fost încălcat principiul unui proces echitabil.

A notat că Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești nu și-a executat obligația, stipulată la art. 9 alin. (1) Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești, de a expedia petiția ce ține de competența altui organ în termen de trei zile lucrătoare de la data înregistrării petiției.

A afirmat că prin decizia din 24 martie 2016, Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești de pe lângă Ministerul Justiției a refuzat să se expună asupra legitimității acțiunilor întreprinse de executorul judecătoresc Miron Iacob, atât timp cât acestea nu au fost supuse controlului judiciar.

A declarat că în data emiterii hotărârii contestate, neprezentarea materialelor solicitate de către Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești nu constituia abatere disciplinară, iar referirea instanței de apel la prevederile art. 21 alin. (2) lit. g) Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești încalcă principiul independenței executorului judecătoresc și reprezintă aplicarea sancțiunii prin analogie, ceea ce contravine principiilor generale ale dreptului.

La 16 martie 2018, executorul judecătoresc Miron Iacob a depus, prin intermediul avocatului Tihon Vitalie, o referință (f.d. 112-115), solicitând admiterea recursului declarat de Ministerul Justiției, în sensul enunțat.

La 23 martie 2018, Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești a depus o referință (f.d. 116-117), solicitând considerarea recursurilor ca fiind inadmisibile.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 25 aprilie 2018 (f.d. 129), s-au considerat admisibile recursurile.

Examinând recursurile declarate de Ministerul Justiției și de executorul judecătoresc Miron Iacob împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017, studiind materialele dosarului în raport cu prevederile legale care guvernează speța, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia să admită recursurile, să caseze parțial decizia instanței de apel și să pronunțe în această parte o nouă hotărâre, iar în rest – să mențină decizia instanței de apel.

Conform art. 445 alin. (1) lit. b) Cod de procedură civilă, Instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul și să caseze integral sau parțial decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre.

Cu referire la încadrarea Ministerului Justiției și executorului judecătoresc Miron Iacob în termenele de declarare a recursurilor, Colegiul relevă următoarele.

Potrivit art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, Recursul se declară în

termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că la materialele dosarului nu se află vreo probă care ar releva data la care Ministerul Justiției a luat cunoștință de decizia integrală a instanței de apel, declararea de către Ministerul Justiției a recursului la 08 februarie 2018 se consideră a fi efectuată cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

Având în vedere că la materialele dosarului nu se află vreo probă care ar releva data la care executorul judecătoresc Miron Iacob a luat cunoștință de decizia integrală a instanței de apel, declararea de către executorul judecătoresc Miron Iacob a recursului la 19 februarie 2018 se consideră a fi efectuată cu respectarea termenului prevăzut la art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă.

În continuare, verificând, în limitele invocate în recursuri și pe baza referințelor depuse, legalitatea deciziei instanței de apel, Colegiul constată următoarele temeuri de admitere a recursurilor.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, Părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform art. 432 alin. (2) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Potrivit art. 432 alin. (3) Cod de procedură civilă, Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă stipulează că Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Art. 432 alin. (5) Cod de procedură civilă prevede că Temeiurile prevăzute la

alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 26 alin. (1) lit. c) Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, Actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

În lumina acestei atribuții a instanței de contencios administrativ, Colegiul subliniază că, conform pct. 47 lit. g) din Regulamentul de activitate al Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești, aprobat prin Ordinul Ministerului Justiției nr. 75 din 09 martie 2011, în vigoare în data relevantă speței, Decizia privind rezultatele examinării abaterii disciplinare trebuie să conțină motivarea, cu indicarea expresă a normelor legale pe care se întemeiază.

Astfel, logica legiuitorului este că raționamentele care au condus Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești la o anumită soluție trebuie să inspire încredere petiționarului și executorului judecătoresc vizat, în particular, și publicului, în general. Numai astfel petiționarul și executorul judecătoresc vizat pot înțelege soluția și o pot critica atunci când nu sunt de acord cu ea. Raționamentele trebuie, în mod necesar, să fie expuse de o manieră ce le conectează la circumstanțe de fapt și temeuri de drept concrete, pentru ca să nu se creeze impresia unei examinări superficiale a petiției.

În speță, instanța de apel a considerat în mod justificat că decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești de pe lângă Ministerul Justiției din 24 martie 2016 nu se raliază acestor standarde legale, fiindcă organul dat nu a apreciat acțiunile executorului judecătoresc Miron Iacob prin prisma temeiului de abatere disciplinară invocat (nerespectarea hotărârilor organelor profesionale ale executorilor judecătorești), rezumându-se la enumerarea tuturor temeiurilor stipulate la art. 21 alin. (2) lit. g) Legea nr. 113 din 17 iunie 2010 privind executorii judecătorești și la concluzia privind lipsa în acțiunile executorului judecătoresc Miron Iacob a semnelor unei abateri disciplinare.

Din această optică, instanța de apel în mod corect a stabilit încălcarea procedurii de examinare a sesizării, care cuprinde și obligația de motivare corespunzătoare a actului administrativ emis. Mai mult, nimic din decizia Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești de pe lângă Ministerul Justiției nu conduce la ideea că acest organ și-ar fi însușit, cel puțin, argumentele executorului judecătoresc Miron Iacob, în succesiunea logică în care au fost expuse.

Astfel, încălcarea constatată a procedurii de către Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești de pe lângă Ministerul Justiției a avut vocația de a exonera instanța de apel de examinarea în fond a acțiunilor și evenimentelor cu caracter material juridic, cum ar fi corespondența între executorul judecătoresc Iacob Miron și Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești.

Cu toate că instanța de apel a purces la examinarea acestor circumstanțe de fapt, Colegiul evidențiază că instanța de recurs nu are atribuția de a le supune unei noi examinări, în sensul solicitat în recursuri, or forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma

probațiunii sunt afara controlului instanței de recurs, intervenția căreia, în domeniul aprecierii probelor, se limitează doar la controlul respectării normelor procedurale, cum ar fi procedura de administrare a probelor.

În acest context, Colegiul respinge argumentul executorului judecătoresc Miron Iacob privind inadmisibilitatea, în calitate de probă, a extrasului din registrul intern al Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești, or nu au fost prezentate indicii ce ar atesta vicierea probei respective.

În continuare, Colegiul reliefează că, conform art. 25 alin. (1) lit. b) Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, Judecând acțiunea, instanța de contencios administrativ... admite acțiunea și anulează, în tot sau în parte, actul administrativ sau obligă pârâtul să emită actul administrativ cerut de reclamant ori să elibereze un certificat, o adeverință sau oricare alt înscris, ori să înlătore încălcările pe care le-a comis.

Totodată, petiționarul nu poate să pretindă, pe cale judecătorească, ca răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, stabilirea răspunsului fiind atributul exclusiv al autorității publice competente, iar instanța de contencios administrativ se poate pronunța doar cu privire la legalitatea actului administrativ contestat, înlăturând încălcarea depistată prin anularea actului.

Astfel, instanța de contencios administrativ nu este în drept să oblige Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești de a reexamina actul de sesizare formulat prin hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 7 din 28 ianuarie 2016, decizia instanței de apel urmând a fi casată în partea admiterii acestui capăt de acțiune.

Cu referire la solicitarea executorului judecătoresc Miron Iacob privind compensarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3 000 lei, suportate în faza apelului, Colegiul o consideră neîntemeiată și pasibilă de a fi respinsă, din următoarele raționamente.

Potrivit art. 94 alin. (1) Cod de procedură civilă, Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Aici, Colegiul observă că pretenția respinsă este una accesorie, derivând din pretenția de bază, care constă în anularea actului administrativ și care a fost admisă.

Din acest punct de vedere, cât și ținând cont de faptul că în faza apelului apărările avocatului Tihon Vitalie au dus la pierderea procesului de către Colegiul disciplinar al executorilor judecătorești, nu se impune compensarea cheltuielilor de asistență juridică suportate în faza apelului de către executorul judecătoresc Miron Iacob.

Sintetizând cele expuse, Colegiul va admite recursurile, va casa decizia instanței de apel în partea obligării Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești de a reexamina actul de sesizare și va pronunța în această parte o nouă hotărâre, de respingere a pretenției date, iar în rest – va menține decizia instanței de apel.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. b) și alin. (3) Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Se admit recursurile declarate de Ministerul Justiției și de executorul judecătoresc Miron Iacob.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017 în partea admiterii pretenției privind obligarea Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești de a reexamina actul de sesizare formulat prin hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 7 din 28 ianuarie 2016, și se pronunță în această parte o nouă hotărâre, prin care:

Se respinge ca fiind neîntemeiată pretenția Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești privind obligarea Colegiului disciplinar al executorilor judecătorești de a reexamina actul de sesizare formulat prin hotărârea Consiliului Uniunii Naționale a Executorilor Judecătorești nr. 7 din 28 ianuarie 2016.

În rest, se menține decizia Curții de Apel Chișinău din 23 noiembrie 2017.
Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței

Iuliana Oprea

judecători

Victor Burduh

Mariana Pitic

Nina Vascan

Luiza Gafton